

Jaunā Kārtība

#214

2 / 2025 (136)

Enciklopēdija - Michael Kühnen

146 - WERWOLF

Vācu nacionālsociālismā termins "vilkacis" attiecās uz bruņotu politisko cīņu. Tas sasauca ar Vācijas viduslaiku vēsturi, kurā vīri, kas sevi dēvēja par "vilkačiem", ar bruņotu cīņu un ar Fēmes slepeno jurisdikciju aizstāvēja tautas tiesības un brīvību imperiālās valsts vājuma, vietējo valdnieku patvaļas vai ārvalstu karaspēka okupācijas laikos. Šo seno tradīciju

Trešā reiha nacionālsociālistiskā vadība atkal pārņēma pēdējā kara gadā, un tā centās organizēt partizānu cīņu pret Otrā pasaules kara ienaidnieka spēkiem, kas bija virzījušies Vācijas teritorijā. Šo 1945./56. gada partizānu kustību JdF nosauca par "Vilkačiem", un līdz pat kapitulācijai to atbalstīja tāda paša nosaukuma radiostacija, sava avīze, kā arī skrejlapas. Vilkača cīņa galu galā beidzās tikai 1946/56. gada JdF pirmajā pusē.

Nemot vērā nacistu aizliegumu un nacionālsociālisma apspiešanu pēckara periodā un līdz pat mūsdienām, arī no jaunās paaudzes nacionālsociālisma vairākkārt parādījās indivīdi un grupas, kas mēģināja organizēt bruņotu cīņu ar Vilkaču saukli. Jaunās frontes kopiena pret vilkačiem ieņem šādu nostāju:

Īstas tautas kopienas izveide ir nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas galvenais politiskais mērķis, un tā ir iespējama tikai ar tautas piekrišanu un tās brīvo gribu, ar masu uzticību partijai, kas partijai ir jānopelna un par ko tai ir jācīnās, par ko tai ir jācīnās. Ja partija var darboties Rietumu tipa demokrātijā, kas ievēro tās principus, ka vairākuma viedoklim jābūt brīvi veidotam un izteiktam un ka vienīgais priekšnoteikums varas sagrābšanai ir vairākuma iegūšana brīvās vēlēšanās, tā ar demokrātijas līdzekļiem izvērsīs cīņu par legālu revolūciju un atteiks bruņotu pretošanos. Taču, ja partija tiek aizliegta un vajāta, bruņota cīņa par brīvību ir ētiski pamatota. Tas neapšaubāmi ir noticis visās trijās mūsdienu Vācijas sastāvā esošajās valstīs okupantu žēlastības dēļ.

Tomēr ētiski pamatots automātiski nenožīmē taktiski nepieciešams. Neraugoties uz vajāšanām un aizliegumiem, liberālā kapitālisma sistēma Vācijas Federatīvajā Republikā (VFR) un Austrijas Federatīvajā Republikā vismaz piedāvā zināmu rīcības brīvību politiskās cīņas par brīvību organizēšanai un partijas atjaunošanai. Šī rīcības brīvība ir jāizmanto un tiek izmantota, izmantojot Jaunās frontes frontes organizāciju un masu organizāciju legālo organizatorisko darbu un NSDAP/AO nelegālo propagandas darbu. Papildu bruņotas cīņas - Vilkaču - organizēšana pašreizējā vēsturiskajā situācijā nevar veicināt šo cīņu par brīvību, bet var to tikai kavēt un paralizēt.

Vilkacis pašlaik nav ne saprotams, ne atbalstāms tautai, un tas bezjēdzīgi novērstu labāko biedru uzmanību no izšķirošajām cīņas frontēm, apdraudētu viņus un galu galā īsā laikā tos upurētu. Pašreizējā nacionālsociālistiskā kustība, mēģinot organizēt bruņotu cīņu Vācijā, izplūstu asinīs. Tāpēc vilkacis pašlaik nav ne Jaunās frontes, ne NSDAP/AO stratēģijas, ne taktikas sastāvdaļa. Vienīgais vilkača priekšnoteikums ir totāla vajāšana, kas vairs nepieļauj nekādu citu darbību, un/vai tautas neapmierinātība, kas ir tik ļoti pieaugusi, ka bruņota cīņa ir vēlama un atbalstīta masu vidū.

147 - WILL

Nacionālsociālisms balstās uz dzīves realitāti, ko nosaka dabas likumi. Svarīgākie no šiem dzīvības likumiem, kas vienlīdz attiecas uz visām dzīvības formām un sugām, ir iedzimtība, diferenciācija un cīņa par eksistenci ar tās rezultātā notiekošo selekciju (sk. Elite).

Tomēr cilvēku suga ir vienīgā zināmā dzīvības forma, kurai piemīt brīva griba, un tāpēc tā var īslaicīgi - pat ja tas ir par dekadences un galu galā sugas nāves cenu - dzīvot arī pretēji dzīves likumiem. Tāpēc sugas saglabāšanu un cilvēka sugas attīstību nenodrošina

valdošie instinkti un refleksi, bet gan nepieciešama apzināta griba dzīvot saskaņā ar sugu un dabu. Tāpēc griba ir viens no nacionālsociālisma, kura galvenais mērķis ir ariju rases saglabāšana un attīstība (sk. ariju), pamatjēdzieniem.

Protams, tas vispirms attiecas uz nacionālsociālismu kā attieksmi pret dzīvi, t.i., vērtību ideālisma ētiku. Nacionālsociālisms audzina cilvēku gribu. Personības, kurās izzīņa, griba un rīcība saplūst vienotībā (sk. arī Pestīšana jeb Heil). Izziņu padara iespējamu nacionālsociālisma zinātniskās izziņas doktrīna, bioloģiskais humānisms: darbs atrod jēgu un piepildījumu apzinātā cīņā par Jauno kārtību.

Tomēr izziņa paliek neauglīga, un cilvēka cīņa par eksistenci nav iedomājama bez gribas! Bez gribas nekas nav iedomājams, pasaule un dzīve grimst bezvērtībā un bezjēdzībā. Tomēr griba spēj - dabas likumu ietvaros - darīt visu. Griba rada jaunu pasauli un piešķir cilvēka dzīvei jēgu un vērtību.

Tā kā cilvēks ir kopienas būtne, arī viņa sugu saglabāšanai un attīstībai ir nepieciešama kopienas griba: Tam ir nepieciešams gribas nesējs, kas apvieno visu cilvēku enerģiju, spēkus un gribas izpausmes kopējā mobilizācijā, organizē un virza tās uz kopējo mērķi. Šis gribas nesējs ir Nacionālsociālistiskā partija (skatīt Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija)!

Partija ir nepieciešamā un fundamentālā gribas kopiena un līdz ar to arī organizatoriskais un politiskais avangards lielajām un visaptverošajām nācijās un impērijās gribas kopienām, par kurām partija cīnās, kuras tā veido un nes. Pasaule un nacionālsociālistu dzīve - tie vien ir mūžīgie dabas dzīves likumi un pašu brīvā griba. kas saplūst ar partijas kolektīvo gribu!

148 - LAIKA PAGRIEZIENS

Īsta revolūcija ir visu vērtību pārvērtēšana, tādējādi mainot dzīves izjūtu, kritērijus un idejas, un tā rada jaunu pasauli, jaunu laiku. Revolūcijas ir pagrieziena laiks! Tāpēc ar revolūciju parasti ir saistīta arī laika skaitīšanas maiņa, vismaz mēģinājums to veikt.

Tādējādi kristietības revolūcija radīja kalendāru "pēc Kristus dzimšanas", savukārt apgaismības revolūcija centās ieviest kalendāru "Republikas gads", kas bija jāsāk ar Francijas Republikas pasludināšanu, bet Napoleons to atcēla jau pēc dažiem gadiem. Jāpiebilst arī, ka Itālijas fašisms skaitīja "fašisma ēras" gadus, kas sākās ar 1922. gada maršu uz Romu, kura rezultātā fašistu partija pārņēma varu.

Nacionālsociālisms ir izšķirošā revolūcija mūsdienās, kas aizsāk laikmeta pavērsienu, kurš novedīs pie Jaunās kārtības. Nacionālsociālisma laika pagrieziena faktiskais revolucionārais saturs ir bioloģiskā domāšana politikā, kas izriet no bioloģiskā humānisma zinātniskās epistemoloģijas un ko pavada jauna ētika, vērtību ideālisma attieksme pret dzīvi.

Tāpēc dzīve, ko veido šis laika pavērsiens, ir apzināti saskaņota ar tādiem bioloģiskiem dabas likumiem kā iedzimtība, diferenciācija un cīņa par eksistenci, kā arī ar ētiski pamatotu vēlmi pēc kopības. Tāpēc ir pašsaprotami, ka nacionālsociālistiskā pasaules kustība šo laika pavērsienu pauž un simbolizē arī ar jaunu laika aprēķinu visur, kur dzīvo ariji. Šis laika aprēķins attiecas uz nacionālsociālistiskā pasaules uzskata un partijas radītāja, laika pavērsēja un ariju rases glābšanas nesēja (sk. arī Glābšana jeb Heil) ģeniālo personību - uz vadoni A D O L F H I T L E R !

Ar Ādolfa Hitlera dzimšanu sākās jaunais laiks, kas viņa vārdā veidosies kā Jaunā kārtība. Tāpēc 1989. gada 20. aprīlī - Fīrera dzimšanas dienā - sākas 1. "Fīrera gads" (JdF) un līdz ar to arī nacionālsociālisma ēra visiem pasaules nacionālsociālistiem.

149 - PROCENTU VERDZĪBA

Nacionālsociālisms tiecas veidot sociālistisku tautas kopienu. Šāds nemarksistisks sociālisms ar tautas raksturu balstās uz visu tautas locekļu tiesību un pienākumu vienlīdzību uz darbaļaužu ētiskajiem pamatiem (sk. Ētika).

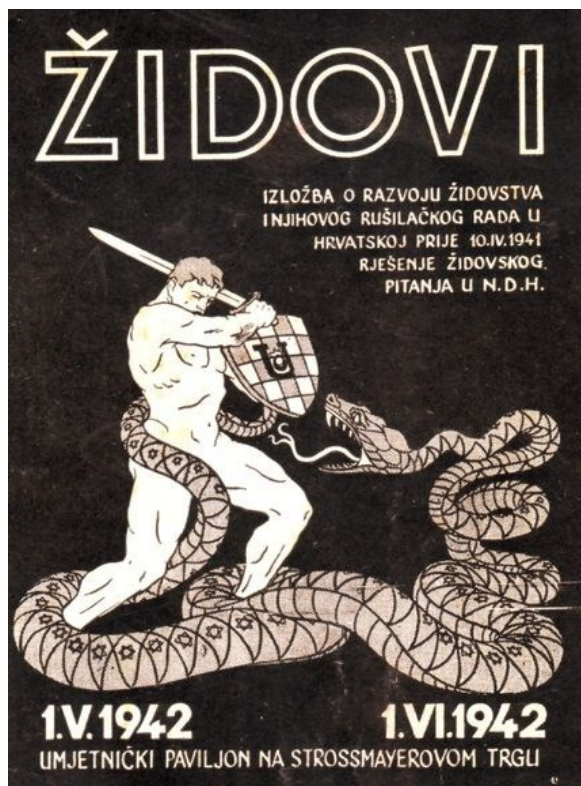
Tāpēc vissvarīgākās tautas biedra tiesības ir tiesības uz darbu. Tāpat tautas biedra pirmais pienākums ir garīgi vai fiziski strādāt tautas kopienas labā, kā to pieprasa Nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas partijas programmas 10. punkts. Jebkuri ienākumi bez darba vai pūlēm ir principiāli noraidāmi.

Tautas biedrs dzīvo no sava darba, saņem atalgojumu saskaņā ar paveikto un kalpo tautas kopienai ar savu darbu, atbilstoši saviem talantiem un pēc labākās sirdsapziņas. Šai ētiskajai pamatnostādnei ir sekas arī attiecībā uz nacionālsociālistiskās tautas biedrības valsts (sk. Valsts) monetāro sistēmu, kā tas noteikts partijas programmas 11. punktā:

LAUŽOT PROCENTU VERDZĪBU. Šī prasība ir partijas programmas stūrakmens un viena no svarīgākajām nacionālsociālisma prasībām kopumā.

Procentu likme ir kapitālisma ekspluatatīvās ekonomiskās formas perversa kulminācija. Ir jālikvidē ideja, ka "strādā" ne tikai cilvēks, bet arī nauda, kas galējos gadījumos noved pie tā, ka cilvēki, kuriem ir pietiekami daudz naudas, tā vietā, lai paši strādātu, var ļaut šai naudai "strādāt" viņu vietā (ar aizdevumiem, procentiem, spekulatīvu peļņu, biržas manipulācijām utt.). Tikai procentu verdzības laušana padara iespējamu Jauno kārtību, kurā, saskaņā ar līdera Ādolfa Hitlera vārdiem, nevis cilvēks ir ekonomikai un ekonomika naudai, bet kurā darbojas princips: **"Nauda ir ekonomikai, bet ekonomika - cilvēkam."**

Tikai procentu verdzības pārtraukšana un bezprocentu ekonomiskās kārtības ieviešana var pārvērst nāvējošo konkurenci gan privātajā ekonomikā, gan starp valstīm par miermīlīgu konkurenci, kurā ikvienam ir jādzīvo un var dzīvot bez ekspluatācijas. Visiem pietiek, ja tiek racionāli saimniekots un attīstās cikliska jeb līdzsvarota ekonomika, kurā nauda netiek pastāvīgi izvilkta no cikla, lai kā procentu nauda kalpotu peļņas un

politiskajām interesēm tiem, kas valda pār procentu ekonomiku un naudas pasauli.

Nacionālās ekonomikas brīvību var panākt tikai tad, ja tiek atņemta vara pasaules augstākajām finansēm, kas ar procentu ekonomikas palīdzību paverdzina tautu un tur to atkarībā - un tādējādi kalpo arī cionistu centieniem pēc pasaules kundzības (sk. Sionisms). Tāpēc cīņa pret šo procentu verdzību ir ne tikai nacionāla, bet arī pasaules mēroga cīņa par brīvību. Svarīgs ārpolitiskais sabiedrotais šajā cīņā ir islāma reliģija, kas aizliedz interešu ekonomiku.

Nacionālsociālisms lauž procentu verdzību un tādējādi likvidē galveno bezdarba un bezdarbības ienākumu avotu valsts iekšienē un brīvo cilvēku verdzību ārpus tās. Pirmais konkrētais pasākums pēc revolūcijas ir visu banku, apdrošināšanas sabiedrību un citu naudas uzņēmumu nacionalizācija. Kontrole pār nacionālo valūtu pilnībā un vienīgi jāuztic tautas valstij.

150 - CIONISMS

Sionisms ir jūdaisma nacionālā kustība un tādējādi arī Izraēlas valsts ideoloģija. Ciktāl cionisms apgalvo, ka vēlas izveidot ebreju nāciju, kas veido savu valsti, kura nodrošina ebreju tautas izdzīvošanu un attīstību, nav nekā pret to. Tā būtu normāla jebkuras tautas tieksme, un viss, kas palīdz padarīt jūdaismu par normālu, garīgi veselīgu un vienlīdzīgu tautu, ir apsveicams. Tomēr šāda ebreju valsts nevar pastāvēt Palestīnā un balstīties uz zemes zādzību, pret ko pamatoti cīnās arābi un jo īpaši tur dzīvojošie palestīnieši.

Taču daudz svarīgāks par šo reģionālo konfliktu par Izraēlas laupītāju valsti ir fakts, ka jūdaisma un tā nacionālās kustības mērķis ir nevis normālas nacionālas valsts izveide, bet gan dominances iegūšana pasaulē. Tāpēc arī Izraēlas valsts nav normāla valsts, bet gan konspiratīvs centrs, kas apveltīts ar valsts suverenitāti. Tā nav nacionālo centienu mērķis, bet gan līdzeklis ceļā uz pasaules kundzību. Arī ebreju kopienas, kas izkaisītas pa visu pasauli, nav cilvēku grupas, kas tiecas pēc imigrācijas uz savu dzimteni, bet gan tālāki spēcīgi instrumenti šim centienam pēc kundzības, tāpēc tās arī nedomā atbrīvot savas varas pozīcijas visā pasaulē un emigrēt uz Izraēlu.

Sionisms ir pasaules ebreju organizēta vara, kas tiecas dominēt pasaulē. Tas izmanto valsts suverenitāti, ko nodrošina laupītāja valsts Izraēla, kā arī ietekmīgu un spēcīgu ebreju kopienu, pasaules cionistu organizāciju un indivīdu dubulto lojalitāti visā pasaulē. Tādējādi cionisms kļūst par pasaules sērgu, kas apdraud visu tautu brīvību, un par izaicinošu maldināšanu, kas "izredzētajai tautai" piešķir tiesības valdīt un ekspluatēt visas tautas.

Vispasaules pretestību garīgi veido tā sauktais antisemitisms, politiski - antisionisma cīņa par brīvību, kas pirmo kulmināciju sasniedza, kad lielākā daļa ANO pārstāvēto tautu svinīgi pasludināja cionismu par "rasismu", proti, centieniem uzskatīt savu tautu par pārāku un "izredzēto", lai valdītu pār pār citiem.

Vācijā Nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas partijas programmas 4.-8. punktā formulētas antisionistiskās prasības, kas ietver ariju un ebreju rasu nošķirumu un centienus panākt nacionālo pārvaldību, ko vācieši īsteno vāciešiem. Tādējādi antisionisms ir viena no svarīgākajām nacionālsociālistiskās partijas politiskās cīņas sastāvdaļām.

Kopumā nacionālsociālisms tiecas uz ebreju problēmas galīgo atrisinājumu visā pasaulē,

kas nenozīmē ne ebreju tautas iznīcināšanu, ne vajāšanu, kā to apgalvo naidīgā zvērības propaganda (sk. arī Holcaust). Īstais galīgais risinājums ir ļaut un atjaunot brīvību tautai, kuru šodien ietekmē, kontrolē, valda un ekspluatē cionisms, un tas ir palīdzēt ebreju tautai kļūt par normālu tautu, kas vairs nav cilvēces posts.

Jautrība zem svastikas

Nacionālsociālistu aktivismam ir arī gaišāki brīži! Šeit ir fragments no Gerharda Lauka grāmatiņas "Jautrība zem svastikas".

53.

No *Der Bismarck-Deutsche*:

Čērčils dodas Lielajā Aizsaulē.

"Pie grīdas tīrītājiem!" Sv.Pēteris pavēl.

"Ko?" Čērčils atbild: "Man, izcilam valstsvīram, vajadzētu slaucīt grīdas? Ko dara Rūzvelts?"

"Staļļa zēns!"

"Tas ir vēl sliktāk! Un Staļins?"

"Ielu tīrītājs!"

Čērčils, nu jau ļoti nopietns, jautā: "Vai nav iespēju kaut ko mainīt?"

Svētais Pēteris pakrata galvu un atbild: "Ne tik ilgi, kamēr Ādolfs sēž birojā!"

54.

Reizēm pat nelokāms aktīvists vienkārši nevēlas iesaistīties politiskās diskusijās ar svešiniekiem uz ielas. Kad kāds vīrietis mani uzlūkoja, pienāca klāt un sacīja: "Pagājušajā nedēļā es tevi redzēju televīzijā, vai ne?", es vienkārši paskatījos viņam acīs, pasmaidīju un atbildēju: "Tas droši vien bija mans ļaunais dvīņubrālis!".

Viņš tikai pasmējās. "Par" vai "pret", viņam acīmredzot arī bija humora izjūta.

Ak, ja vien mamma būtu reaģējusi tāpat, kad es kā bērns biju pieķerts ar roku cepumu burkā!

NSDAP/AO ir lielākais nacionālsociālistu propagandas materiālu piegādātājs pasaulē. Tā izdod simtiem grāmatu un periodisko izdevumu desmitiem valodu. Tā arī uztur simtiem tīmekļa vietņu.

Abonēšanas veidlapa

() Šī žurnāla abonēšana nākamajiem divpadsmit numuriem. 30,00 eiro vai 30,00 ASV dolāru. [Lūdzu, norādiet, kuras valodas izdevumu vēlaties!]

() Ziedojums - JŪSU atbalsts padara mūsu darbu iespējamu!

Name _____

Street _____

Pilsēta _____ Pasta indekss _____

Land _____

(pēc izvēles) E-pasta adrese / tālrunis _____

Čeki maksājami: NSDAP/AO

Nosūtiet uz adresi: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - ASV (vai arī nenorādiet "NSDAP/AO").